

Çevre Konularındaki Gelişmelerden Bazı Aktarımlar

Hazırlayan: Salih Zeki Öçal

Sayın Meslektaşlarımız,

Bu sayıdaki yazımızda biraz daha genel çevre konularına değinmeyi ve uyum sürecinden geçirilmekte olan çevre mevzuatımıza esas alınan Avrupa Birliğinde ki bazı gelişmelerden özetler vermeyi tercih ettik. Sırası ile, Kamu ihtiyaçları için yapılacak alımlarda Çevreci Ürünlerin değerlendirilmesi (green public procurement), AB Komisyonunun 2006 yılı Çevre raporu ve AB'deki birtakım zincir marketlerin çevre konusunda aldıkları tedbirlerden ve politikalarından bahsedeceğiz. Tabii ki bu gelişmelerin ülkemizde de yansımaları olmakta ve olmaya da devam edecektir.

1. Kamu Alımları için öngörülen çevreci ürünler için değerlendirmeler: Malumunuz olduğu üzere her ne kadar özel sektör artık globalleşen ekonomik ilişkililerde kamu sektörünün çok önünde görünse de, yine de kamu mal ve hizmet alımları, ekonomileri ayakta tutmak, yeni ürünlerin denenmesi ve pazarda tutunmasının sağlanması ve araştırma geliştirme çalışmalarını desteklemek için çok önemli yer tutmaktadır. AB Komisyonunun Çevre Direktörü'ü bu konuda tüm üye ülkelere rehber olabilecek bazı araştırma ve analizler yaptırmaktadır. Bu konuda çeşitli ürünler için Temmuz 2007 ayında Öko-Institut fayda-maliyet analizlerini ihtiva eden bir rapor yayınlamış bulunmaktadır.

Kamu alımları için sözkonusu edebileceğimiz bazı çevreci ürünler şunlar olabilir: Enerji sarf verimliliği yüksek bilgisayarlar, enerji sarf verimliliği yüksek binalar, çevre dostu kamu ulaşım vasıtaları, geri dönüşümlü kağıt, organik ürünler, yenilenebilir kaynaklardan elde edilen enerji kullanımı, v.b. Elde edilebilecek faydaları ise şu şekilde özetleyebiliriz:

Çevresel faydalar: Çevresel hedeflerin gerçekleştirilmesi, özel sektöre ve tüketicilere örnek olmak (5 yıllık kalkınma planları için kullanılanlar: kamu

için emredici, özel sektör için yol göstericidir sloganını hatırlayalım), genel olarak çevre bilincini arttırmak

Ekonomik faydalar: Çevre teknolojilerinde rekabeti ve verimi artırarak fiyatları düşürme, sağlanabilecek teşviklerle özellikle KOBİ'lerin çevreci teknolojiler geliştirmesini sağlama, ayrıca ürünlerin hayat döngüsü için maliyet (life cycle costs) karşılaştırmalarının yapılabildiği durumlarda kaynakların verimli kullanılmasına katkı,

Sağlık ve sosyal açıdan faydalar: Hayat kalitesini yükseltme ve mal/hizmetlerin yüksek kalite standartlarının yaygınlaşmasını sağlamak,

Tabii ki birde politik açıdan faydalar var, bu konuya fazla girmiyoruz.

Genel sonuç ve tavsiyeleri özetlersek, AB'deki kamu otoritelerine, çevreci ürünler için mutlaka daha pahalıdır veya daha ucuzdur denemeyeceği, mümkün olan durumlarda ürünler arasında mutlaka hayat döngüsü maliyeti (satınalma, işletme ve faydalı ömür sonunda bertaraf maliyeti) karşılaştırması yapılmasını (ancak bu karşılaştırmanın değerlendirme kriterlerinden birisi olacağına kamu ihale dokümanlarında açıkça belirtilmesi zorunludur); böylece örneğin alım maliyeti daha yüksek olan çevreci bir ürünün işletme giderlerinin ise daha düşük olabileceği ile yapılacak ekonomik analiz neticesinde tercih edilebileceği, böylece firmaların çevreci ürünler geliştirmelerinin teşvik edilmesi, ayrıca katı fiyat baskısı uygulanmazsa üretimi artıracak çevreci ürünlere Kamunun ivme vermesi ile genel talebin artacağı, ayrıca kamu alım otoritelerinin mümkün olan durumlarda alımı yapılacak mal ve hizmetler için fonksiyon bazlı yaklaşım göstermelerinin (standart ve çevreci ürün karşılaştırması yapılırken ürün fonksiyonunun ve fonksiyon alanının aynı bazda elde alınması) önemi vurgulanmaktadır.

AB Komisyonu bu konunun sıkı takipçisi olacağına benzemekte, ayrıca çevreci ürünlerin değerlendirilmeleri konusunda bir bilgi ağı kurularak tecrübelerin paylaşılması öngörülmektedir. Yani uzun

vadedi çıkarlar düşünüldüğünde Kamu otoriteleri yine biraz yük alarak öncülük yapacaklardır. Mesela, yıllar önce en problemli ve pazar bulması zor görünen geri dönüştürülmüş plastikler içinde yine akla kamu yatırımları kurtarıcı olarak geliyor (banklar, oyun parkı malzemeleri, yol yapımında kullanımlar v.b)

2. AB Komisyonu'nun 2006 yılı Çevre Raporundan bazı tespitler ve öngörüler:

İncelenen başlıklar şunlardır: İklim değişikliği, Biyoçeşitlilik, Çevre ve Sağlık, Kaynak kullanımı, Çevre mevzuatının iyileştirilmesi ve tabii.

a. İklim değişikliğine karşı alınacak tedbirler AB için öncelikli konulardan biri olma özelliğini korumaktadır.

İklim değişikliği ve enerji politikaları arasındaki bağlantılar da 2006 yılının hararetili münakaşası konular arasında yer almış bulunmaktadır. AB'deki karbondioksit (CO2) emisyonlarının yarısını temsil eden enerji yoğun çalışan 10.000 civarındaki işletme 2005 yılı emisyonlarını bildirme mecbur tutulmuşlardır. Uluslararası bir anlaşmaya varılınca kadar, Komisyon AB'nin tek tarafı olarak sera gazları emisyonlarını 2020 yılına kadar % 20 azaltması (1990 yılı baz alınarak) önerisinde bulunmuştur. Yenilenebilir kaynaklardan elde edilen enerji temininin teşviki de gündemdedir. Alınacak ilave tedbirlerle ilk 15 AB üyesi ülkelerin 2010 yılı itibarı ile Kyoto Protokolü hedeflerini tutturmaları beklenmektedir.

b. Biyoçeşitlilik: Biyoçeşitliliğin (biodiversity) hızla azaldığı gözlemlenmektedir. 2010 yılı itibarı ile bu kayıpların durdurulabilmesi için AB aksiyon planları hazırlanmış ancak öngörülen hedefler için çok daha fazla gayret sarf etmek gerekmektedir. Deniz alanlarının ve toprağın korunması ve ekolojik sistemin sihnete kavuşması için Komisyon tarafından gerekli politikalar ve stratejiler geliştirilmekte ve bunların Direktif haline dönüştürülmesi için gerekli politik uzlaşma sağlanmış bulunmaktadır. Eko sistemin tahrip edilmesinin AB'de büyük zararlara yol açtığı da tespit edilmiş olup, örneğin Portekiz'deki orman

yangınlarının yıl açtığı yıllık üretim kaybı 300 milyon Euro civarındadır.

c. Çevre ve Sağlık: Her yıl Avrupa'da 370.000 civarında insanın hava kirliliği ile ilgili hastalıklardan öldüğü tespit edilmiştir. Örneğin Hollanda'da hastalıkların % 2 - 5 arası kısmının hava kirliliği, evlerdeki nem, vb. sebeplerden meydana geldiği tahmin edilmektedir.

Komisyon bu durumu göz önüne alarak 'Emisyon üst limitleri Direktifi' için 2020 yılından itibaren uygulanması düşünülen değişiklik önerileri hazırlanmaktadır, ayrıca görüşe açılan 'Hava kalitesi çerçeve Direktifi' üzerindeki görüşmelerde halen devam etmektedir. Diğer bir önemli gelişmede, görüşmeleri tamamlanarak onaylanan (1 Haziran 2007'de yürürlüğe girdi) ve getirdiği maliyetler yanında Avrupa Kimya Endüstrisinin daha rekabetçi olmasını ve daha modern teknolojiler kullanımını sağlaması umulan 'REACH' (Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals) olmuştur. Komisyon sistemin uygulanabilmesi için kurulacak olan AB Kimyasallar Ajansı'nın kuruluş çalışmalarına katkıda bulunacaktır.

d. Kaynak Kullanımı: AB Komisyonunun, Avrupa'nın geri dönüşümü tam benimseyen bir topluluk haline gelmesi ana amacı ile hazırladığı ve tercih edilecek atık geri kazanımı metodları için hayat döngüsü analizi yaklaşımını esas alan ve atık yönetimi hiyerarşisine estetik getiren, atık önleme ve azaltma planlarının ülkeler tarafından hazırlanmasını öngören, özellikle gıda sanayi için önemli olan yan ürün/atık ayrımını ve ayrıca herhangi bir maddenin atık olmaktan çıkıp ürün sayılma durumunu kriterlere bağlayan 'Çevre Atık Direktifi' değişiklik taslağı görüşe açılmış olup halen hem Bakanlar Konseyinde hem de Avrupa Parlamentosunda tartışılmaktadır (Bu konuyu Mart - Nisan 2006 sayılı yazımızda detaylı olarak işlemiştik).

Hızla artan atık durumundaki elektrikli ve elektronik ekipmanlar için çıkartılan RoHS (1 Temmuz 2006'dan itibaren ağır metallerin kullanımının kısıtlanması), WEEE (atık elektrikli ve elektronik ekipmanların ayrı toplanması, geri dönüşümü /geri kazanımı) Direktifleri yürürlüğe konulmuştur (WEEE Direktifine karşılık gelen yönetmelik büyük bir ihtimalle 2008 yılı sonuna kadar ülkemizde de yürürlüğe girecektir).

Ağustos 2006'da Fildişi Sahilinde ortaya çıkan ve

AB kaynaklı illegal tehlikeli atık skandalı üye ülkelerin atık trafiği konusunda yeterli kadar hassas davranmadıklarını göstermiştir (daha evvelki yazılarımızda bahsetmiştik), 2005 yılı bulguları ise atık trafiğinin % 48 kadının illegal olduğunu işaret etmektedir. Komisyon bu konudaki mevzuatta daha sert tedbirler uygulanmasına çalışacaktır.

Komisyonun 2007 yılı için planladığı aktivitelerden birisi de Kamu otoritelerince gerçekleştirilecek alımlarda çevreci ürünlere daha fazla yer verilmesini tavsiye etmek ve bu konuda bir iletişim ve bilgi paylaşım altyapısını teşvik etmek olacaktır.

e. Çevre Mevzuatının iyileştirilmesi ve tabii: Özellikle verimliliği artırma ve maliyet düşürmeyi sağlamak amacı ile Komisyon tarafından teklif edilecek yeni çevre politikası enstrümanlarının tespitinde ekonomik, sosyal ve çevresel etki değerlendirmelerinin hazırlanması gerekli görülmektedir. Üye ülkelerin AB mevzuatına uyup uymadıklarının takibi neticesinde de 420 mevzuat ihlal vakası tespit edilmiştir (Komisyonun ihlalleri takibinde biraz fazla politik ve yumuşak davrandığı konusunda AB çevrelerinde epeyce şikayet olduğunu da bu arada belirtelim). Komisyonun yaptığı bir tespite göre Çevre Mevzuatı'nın, tüm mevzuatın idari masraflara yükü dikkate alındığında % 4 gibi bir yer tuttuğu görülmektedir.

3. Zincir Marketlerin Çevre konusundaki faaliyetleri :

Şimdiye kadar bazı yazılarımızda zincir marketlerin veya satış noktalarının ambalaj ve ambalaj atıkları konusundaki yükümlülükleri ve ilgili faaliyetlerinden bahsetmiştik. Özellikle ülkemizdeki son ambalaj atıkları yönetmelik değişikliği bu konuda satış noktalarının (200 metrekareden fazla kapalı alanlı olanlar) rolünü daha da belirginleştirdi. Biraz AB cephesine baktarsak, özellikle zincir marketlerin çevre konularında yeni yaklaşımlarını ve ayrıca bunları bir pazarlama ve reklam enstrümanı olarak benimsediklerini görüyoruz. Yaklaşık 12 yıl evvel Avrupa'da katıldığım bir toplantıda, ambalaj atıkları için açtık sahasına konteynir bile koymaya razı olmayan bir market anlayışına şahit olmuştum ama durum artık biraz kanuni zorunluluk, biraz rekabet şartları, biraz da gönüllülük nedenleri ile değişmiş görünüyör

(esasında ülkemizde de pek farklı değil). Bu yeni yaklaşımları özetlersek:

a. AB sınırları içinde ve dışında daha çevreci bir tarımı teşvik ediyorlar ve gerektiğinde etki değerlendirmesi yaptırıyorlar,

b. Ürünü riske atmayacak şekilde, kullandıkları ambalajın azaltılması ve geri dönüşümlü olmasına dikkat ediyorlar, yenilenebilir kaynaklardan üretilen ambalaj malzemeleri giderek daha önem kazanıyor, **c.** Ulaşımında tasarruf yapılmasına çalışıyorlar. Bu durum hem aldıkları malların nakliyesi hem de müşterilerinin mağazalara gelirken daha az yakıt harcaması, toplu taşıma araçlarını kullanabilmeleri için yeni imkanlar yaratmayı hedef alıyor,

d. Mağaza içi enerji tüketiminde tasarruf yapmaya çalışıyorlar. Bu durum hem mağaza inşası sırasında iyi bir yatırımla hem de operasyon sırasında verimli ekipmanlarla çalışmayı gerekli kılıyor. Ayrıca enerji temininde yenilenebilir kaynaklardan üretilenden faydalanmaya çalışıyorlar.

e. Çevreci sivil toplum kuruluşları ile beraber çevreci ürün tanıtım ve teşvik kampanyaları düzenliyorlar. Ancak tüketici için fiyat çok mühim bir faktör olduğundan çevreci ürünlere vergi teşviki talep ediyorlar.

f. Ürün Etiketlerinde, sözkonusu ürünün pazara sürülmesinin çevresel etkileri konusunda tüketicileri bilgilendirmeye çalışıyorlar. Ancak bu konudaki tartışmalar sürüyor.

g. Uluslararası düzeyde faaliyette bulunan zincir marketlerde kurdıkları bilgi paylaşım ağı ile bu konulardaki tecrübelerini yeni yatırımlarının daha verimli olması için kullanıyorlar (Aslında bu konu çeşitli sektörlerde faaliyette bulunan tüm uluslararası firmalar için geçerli. 2006 yılında Brüksel'de katıldığım bir konferansa tanınmış bir bira üreticisi en modern ve en çevreci fabrikalarını Afrika'da kurdıklarını belirtmişti).

Doğal olarak bu faaliyetlerin tümünü giderek yaygınlaşan bir şekilde ülkemizde de göreceğiz.

Hepinize saygılar sunarım.

Almanya Atıkların Sevkiyatı ile İlgili Yasa Taslağını Duyuruyor

27 Şubat 2007 tarihi itibarıyla atık sevkiyatı yasasını fesheden ve diğer yasal hükümleri değiştiren yasa taslağı ile Avrupa Topluluğunda atık sevkiyatı ile ilgili yasal işlemlerde yönetmeliklerin uygulanması ile ilgili karar taslağı (Atık sevkiyatına ait idari cezalar hakkında Karar - AbfVerbrBussV - 30 Mart 2007) olarak bilinen iki yasa taslağının Alman kabinesinde kabul edilmesinin ardından atık sevkiyatı cezaları artabilir ve izleme konusuna açıklık getirilebilir yorumu yapıyor.

Almanya yasa dışı atık ithalatının gelecekte ele alınmasında daha tutarlı bir yaklaşım benimsemek istiyor. Genel atık sevkiyatı taslağında atıkların imha edilmesinde kendine yetebilme ihtiyacı üzerinde duruluyor ve bunun kapsamı evlerden gelen karışık belediye atığını da içerecek şekilde genişletiliyor. Buna göre bertaraf edilmesine karar verilen ve Almanya'dan gönderilecek olan atıkların "yurtiçinde bertaraf edilmesine yurtdışına göre öncelik verilmelidir". Aynı şekilde AB üyesi devletlerdeki bertaraf işlemleri başka bir ülkedeki bertaraf işleminden öncelikli olmalıdır.

Değiştirilen mevzuatta Alman yasası benimsenerek, gözden geçirilmiş AB atık

sevkiyatı yönetmeliği (WSR) ve Basel Konvansiyonu yansıtılacak. İhracat şartlarını AB Anlaşmasının yeni ya da değiştirilmiş hükümlerine uygun hale getirmek, bazı seçenekleri kesinleştirmek ve cezalara ait kuralları koymak için WSR'nin değiştirilmesi gerekecekti. Yeni kurallar Alman Parlamentosu ve Federal Konseyinde kabul edildikten sonra 12 Temmuz tarihinde yürürlüğe girebilir.

"Örneğin karayollarındaki ve limanlardaki izleme konusunda yetkili makamlara daha iyi bir zemin sağlamak istiyoruz. Ayrıca ağır ihlallere yönelik cezalar da iki katına çıkarılmalı," diyor Çevre Bakanı Sigmar Gabriel.

"Kontrolümüzün artık güçleneceğini umuyoruz. Ne yazık ki, Alman atıklarının yasadışı nakliyesi yakın geçmişte özellikle doğu Avrupa'daki komşularımıza tekrar tekrar yapıldı."

Mevzuat taslağına göre devletler özellikle, devlet gümrüklerinin ve Devlet Ticari Nakliye Bürosunun da yardımıyla, atık sevkiyatının izlenmesinden sorumlu olacak. Devlet Çevre Kurumu (UBA) Almanya içinden atık geçişi ile ilgili kararlardan sorumlu olmaya devam edecek.

Cezalar

Taslakta idari cezalar hakkında, Yasa ile aynı zamanda yürürlüğe girmek üzere bir Karar çıkarılması isteniyor. Yönetmeliği ihlal etmeye kalkanlara bazı durumlarda ceza verilecek. Özellikle daha Almanya sınırlarını ihlal eden yasadışı atık ithalatı ve ihracatına ceza konabilir.

Küçük ihaller için kesilen ceza azaltılarak €50.000 yerine €20.000 olacak. Ancak, yasadışı sevkiyatın çok fazla olması nedeniyle ciddi ihaller için kesilen ceza €100.000'e çıkabilir. Bu cezaların yanında suçlular ayrıca Alman Ceza Yasasına tabi olacak.

Diğer detaylar

Bu kararın amacının yaptırımlar için yönetmelik belirleme zorunluluğunun uygulanmasını kolaylaştırmak olduğu belirtiliyor. İdari ceza hükümlerinin gözden geçirilmiş AB yasası ile daha hızlı düzenlenmesini sağlanabilir.

Bu kararın belediyelere hiçbir masraf ya da ilave idari maliyet getirmeyeceği ekleniyor. Ayrıca, Bakanlığa göre, ekonominin geneline de hiçbir ilave maliyet yansımaz. Bu Karar sonucunda fiyatların yükselmesi beklenmiyor.

Syskevasia

20 YEARS OF CONTRIBUTION

2008

11th International Packaging, Machines, Printings & Storage Exhibition

Mark the dates - Attend the
big Balcan Packaging Show

14 -18
March

Organizers:

3EK S.A. Exhibitions, Events & Publications
Ergotelous 2 & Kifisias, 151 24 Marousi, Athens, Greece, Tel.: (+30) 210/8056205-8,
Fax: (+30) 210/8056209, e-mail: info3ek@otenet.gr, www.syskevasia-expo.gr

Under the Auspices:

of the Ministry
of Development

of the Hellenic Foreign
Trade Board

Communication Sponsors:

Hollanda Ambalaj Yönetmeliği Büyük Ölçüde Değişiyor

Hollanda hükümetinin ambalaj ve ambalaj atıkları ile ilgili imzaladığı yeni yasa taslağı sonucunda ambalaj üreticileri artık ambalaj atıkları yönetimi için daha yüksek ücretler ödeyecekler. Nedvang (Çevko vakfı benzeri bir kurum) yönetim müdürü Jan Storm ambalaj üreticilerinin karşılaşacağı yükümlülükler üzerine yaptığı açıklamalarda şunlara değindi.

Hollanda hükümeti, hâlihazırda ambalaj üreten ve 2008 ila 2012 yılları arasında da ambalaj üretecek firmaların atık yönetim sistemleri için 250 milyon Euro üzerinde bir ödeme yapmaları gerektiğini duyurdu.

Yapılan bu ödemeler hükümet tarafından bir vergi adı altında toplanacak. Toplanan bu vergilerden oluşan fon ile atık toplama ve geri dönüşüm işini yapacak firmalara ödeme yapılacak. Ambalaj üreticilerinden bunun dışında bir ödeme yapmaları beklenmeyecek.

Daha önceki uygulama, yenisinin onaylamasının ardından çok yakında sona erecek. Bunun sonucunda da üreticilerin daha az hammadde kullanımı ile daha fazla ambalaj üretmeleri ve daha çevreci ambalaj malzemelerini tercih etmeleri sağlamak hedefleniyor.

Hollanda hükümeti bu uygulamaya geçilmesiyle, sürdürülebilir üretim yapan ambalaj endüstrisinin CO2 emisyonlarını da azaltabileceğini ifade etti.

Yeni sistem için uygulanması planlanan ücretler, Nedvang'ın halen uyguladığı ücretlerden daha yüksektir. Yeni ücretler ilk önce parlamento tarafından onaylanacak ve akabinde bu oranlar resmen ilan edilecektir. Bunun ne zaman olacağı bilinmiyor ama muhtemelen bu yılın sonu yani 1 Ocak 2008'e kadar gerçekleşmesi bekleniyor.

Materyal	Birincil Ambalaj (Tüketici)	İkincil / Üçüncül Ambalaj (Ticar)
Cam	€ 0.0485 (0.049)	€ 0.0170 (0)
Alüminyum	€ 0.0669 (0.062-metal)	€ 0.2139 (0)
Diğer metaller	€ 0.1200 (0.062-metal)	€ 0.0421 (0)
Plastik	€ 0.3377 (0.101)	€ 0.1185 (0)
Kâğıt ve Karton	€ 0.0684 (0.0019)	€ 0.0240 (0)
Ahsap	€ 0.0242 (0)	€ 0.0085 (0)
Diğer Materyaller	€ 0.1180 (0)	€ 0.0414 (0)

Tablodan anlaşılacağı üzere alüminyum en yüksek fiyata sahip olacak ve bunu sırasıyla plastik ve kâğıt izleyecektir. En büyük fiyat değişimi kâğıttadır. Kâğıt ekonomik bir değere sahiptir. Yeni sistemde malzemenin değeri taban fiyatına göre değil, çevre emisyonuna göre ödeme yapılacağından dolayı önemli bir fark

Kaynak: European Environment & Packaging Law, Ekim 2007

yaratacaktır.

Cam bir rastlantı sonucu yeni sistemde de eski sisteme benzer bir şekilde fiyatlandırılmıştır. Maliye bakanlığının eski sisteme benzer vergileri muhafaza etme isteğine rağmen, Alüminyum fiyatı genel metal fiyatların oranlarından 10 kat daha fazladır. Plastik ve kâğıt için olan ücret Nedvang'ın bugünkü fiyatlarından 3 kat daha fazladır. (Bu fiyatlar Belçika ve Fransa düzeyini aştı.)

Yeşil nokta üyesi ülkelerdeki firmalar atığın toplanması ve geri dönüşüm ürünlerinin pazara sunulması için atık yönetim sistemine para ödüyorlar. Hollanda firmaları ise şimdi doğrudan hükümete vergi ödeyecekler. 2006 yılında yeni ambalaj yasası üreticilere çeşitli yükümlülükler getirdiği zaman Nedvang üyesi firmalar hala Kasım 2005'te yapılan SVM Pakt'ının (Endüstrinin ambalaj atıkları için yaptığı bir akıt) aidatını ödüyorlardı.

Yeni vergi sisteminde Nedvang işletme maliyetlerini atık fonuna bildirmekle yükümlü olacak. Yerel otoritelerde hizmetlerinin karşılığını atık fonundan talep edecekler.

Hükümet ve sanayi bu sistemin devreye girmesi ile paranın nasıl harcandığını izleyecek. Bu durumda üreticilerin yeni organizasyonu burada önemli bir rol oynayacak.

Bu vergi sistemi uygulamaya geçmez, şu an yürürlükte olan 3 verginin yerini alacak. (Ambalaj, görsel kirlilik ve atık yönetim sistemi ile ilgili olanın) Böylelikle üretici daha az idari işler ve bürokrasiye uğraşmış olacak, bu da sanayi için daha yüksek bir verim anlamına gelecek. Vergi artışının asıl maliyetleri de tüketiciye yansıtacak.

Vergi, yıllık bazda tespit edilen toplam miktarın bir kısmı olarak toplanır. Bu miktardan 250 milyon Euro kamu fonuna miktardan 250 milyon Euro ise atık fonuna aktarılır. Ambalaj atıkları fonunda toplanan para, sanayinin 2006 ve 2007 yılına ait henüz ödenememiş 11 milyon Euro görsel kirlilik programına borcu olmasına rağmen yeterli olacaktır.

Plastikler

Hollanda plastik endüstrisi için en büyük sorun 2005 yılında ancak % 22'lik bir geri dönüşüm oranına ulaşabilmesidir. 2009 yılı için % 38, 2012 yılı için ise %42'lik

bir geri dönüşüm oranına ulaşılması hedefleniyor. Hollanda'nın bugünkü durumuna bakıldığında çevre için ayrılan ekonomik alt yapının ve geri dönüşüm yüzdelerinin Avrupa'nın çok üstünde olduğu görülüyor. Ayrıca cam ve kâğıt toplanması konusunda da oldukça başarılılar. Son 10 yılda ticarethanelerden çıkan plastik atıkların toplanması ve ayrılmasında büyük gelişmeler elde edildiği halde, evsel plastik atıklar konusunda henüz iyi organize olunamamıştır.

Bununla birlikte Jan Storm yaptığı açıklamada, Nedvang ve belediyelerin ortak bir noktada buluşmasıyla, belediyelerin bilgi birikiminden ve tecrübesinden de faydalanılarak plastik ambalaj atıklarının toplanması konusunda gelecek yıllar için hedeflenen rakamlara ulaşmanın mümkün olduğunu sözlerine ekledi.

Plastik atıkların verimli bir şekilde toplanması sağlanıp, % 38-42'lik bir geri dönüşüm oranına ulaşıldığında küçük PET şişeleri de kapsayan uzun süreli bir depozito programı olmayacaktır.

Evsel plastik ambalaj atıklarının ayrı toplanması için nedvang'ın uygulamaya koyduğu pilot programa ve NIPO(araştırma örgütü) tarafından yapılan çalışmalara tüketiciler tarafından olumlu tepkiler geliyor. Bu da Nedvang çalışanlarını motive ediyor. Öyle ki her 10 tüketiciden 9'u plastik atığın diğer atıklardan ayrı toplanmasını istiyor.

Bu yasa taslağının uygulamaya geçmesiyle birlikte her tür ambalaj malzemesi tek bir merkezden yönetilecek. Böylelikle bütün ambalaj üretimi yapan, ambalaj atıklarını toplayan, işleyen firmaların ve belediyelerin bilgi birikimlerinden Nedvang yararlanabilecektir. Nedvang ayrıca 100.000 hane halkı tarafından üretilen CO2 emisyonunun azaltılmasını hedef olarak belirleyip, bu konuda da sanayi ve hükümet işbirliği ile çalışmalara başlandı.

Nedvang; ambalaj atıkları toplanması konusunda tedbir almak, koordinasyonu sağlamak, finans toplamak ve işin yanında proses aşamasında da firmaların karşılaşacağı yükümlülükleri yardımcı olmak amacıyla 2005 yılında kuruldu.

Şu sıralardaki en önemli hedef, yılda üretilen 2,8 milyon ton ambalaj için % 65 oranındaki geri dönüşüm hedefinin tutturulmasıdır.